

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه جلسه ششم تربیت جنسی

سرکار خانم نیلچی زاده

ما در جلسه‌های پیش محوریت حیا در تربیت جنسی و فرق بین حیای عاقلانه و حیای احمقانه را بیان کردیم. همچنین گفتیم که حیا در حیطه‌های مختلف مثل حیای در دیدار، گفتار، شنیدار، رفتار، فکر، خواب و پوشش تأکید شده است که مهم‌ترین بخش در تربیت جنسی حیای در گفتار بود که در این جلسه به آن خواهیم پرداخت.

الف - حیای در گفتار؛ استفاده درست از زبان و کلمات

زبان انسان دارای کاربردهای مختلفی است و ما می‌توانیم از طریق زبان، احساسمان را به اشتراک بگذاریم. ما هم زبان بدن داریم، هم زبان گفتار. زبان بدن را در حیطه‌های رفتاری عرض کردیم و امروز بحث ما درباره زبان گفتار است. اولین بُعد حیای در زبان که باید خودمان عمل کنیم و به فرزندانمان یاد بدهیم، بسیار دقت کردن به شیوه استفاده از زبان است.

همخوانی عمل والدین با گفتار آنها

تا چهارده سالگی عمل شما مهم‌تر از زبان شما است. هر اندازه عمل شما حرف‌های خوبی که می‌زنید را تأیید کند، پذیرش در فرزند شما بیشتر خواهد شد و هر اندازه فاصله باشد، علاوه بر اینکه اصلاً اثر ندارد، نتیجه‌اش هم برعکس می‌شود. از این جهت قرآن می‌فرماید: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ (مائده، ۱۰۵) (بر شما باد خودتان).

هماهنگ نبودن پدر و مادر در رعایت حیای گفتار

پرسش: اگر بین پدر و مادر اختلاف باشد، مثلاً پدر کلمات زشت به کار می‌برد ولی مادر مراقب است یا بالعکس، در این مواقع آیا این بچه دچار تعارض نمی‌شود؟

پاسخ: خنثی کردن اثر منفی رفتارهای خلاف تربیتی یکی از دو والد توسط والد دیگر، در صورتی امکان‌پذیر است که فرآیند زیر را خوب اجرا کنید. این فرآیند فقط در رابطه با کلمات زشت نیست و رفتارهای بد بزرگ‌ترهای دیگر مثلاً پدر بزرگ، مادر بزرگ، عمه و... را نیز در برمی‌گیرد.

- اولین کار این است که اگر فرزندان در معرض انواع رفتار و گفتارهای غلط قرار گرفت، او را از محیط دور کنید و هر اندازه که می‌توانید اجازه ندهید ببیند و بشنود.
 - در موقعیتی که نمی‌توانید تغییر مکان بدهید، راه حل سرگرم کردن بچه و انصراف ذهنی دادن به اوست. با شعر، قصه، اسباب بازی سرگرمش می‌کنیم و اگر هم بچه اعتراض کرد، می‌گوییم که اینجا چیزهای بدی است که ما دلمان نمی‌خواهد ببینیم و بشنویم.
 - اگر حرف و محبت و نهی از منکر شما مؤثر است، با احترام و بسیار جدی، همسری که کلام یا رفتار زشت انجام می‌دهد را نهی از منکر کنید و بگویید: «آقا! بچه‌ها اینجا هستند، کمی حواستون به اونا باشه!» می‌توانید با گرفتن دست یا دست انداختن پشت گردن، این تذکر را بدهید. البته باید حواسمان باشد که در این موقعیت وارد بگو مگو نشویم.
- گاهی کسی به خود شما به زشتی حرف می‌زند. در این موقعیت طبیعی است که نباید جواب بدهید؛ اما قرار نیست که آنجا بایستید و توهین‌ها را گوش دهید.
- اول از آن محیط با یک اخم خوب و مناسب و بدون دعوا و کوبیدن درب، خارج شوید و اگر فرزندان آنجا حضور داشت، او را از آن مکان خارج کنید.
 - بعد در اولین فرصت نبود پدر در خانه و در قاعدهٔ رفاقت با فرزند و در یک حالت عاطفی بسیار نزدیک با صراحت و صداقت و صمیمیت حرف بزنید. وقتی زمینه را فراهم کردید، به زبانی که بچه می‌فهمد، **قانون شش به اضافهٔ یک** را پشت سر همسر اجرا کنید. ضمن گفتاری نجیبانه به صورت رفاقتی، شش خوبی پدر را به فرزندان بگویید و بعد هفتمی را بگویید.
 - هفتم این است که به او یاد دهید که من و تو و همهٔ ما در قبال یکدیگر مسئول هستیم. ما در قبال بابا و این خوبی‌ها مسئول هستیم تا به او کمک کنیم. پدر با تمام این خوبی‌ها، امروز کار بدی انجام داد. چه کاری بود؟ درحقیقت در این مرحله می‌خواهید اقرار بگیرید که دنیای ذهنی فرزند خود را نیز بشناسید. بچه می‌گوید: «بابا حرف‌های خیلی زشتی زد.» می‌گویید: «وقتی حرفای بد می‌زد تو چه احساسی داشتی؟» اینجا شما وارد فرآیند بعدی می‌شوید.

- فرآیند بعدی تخلیه احساسی، خشم و یا اضطرابی است که فرزند بابت گفتار زشت پدر یا مادر پیدا کرده است. در این حالت اجازه دهید که بچه حالت‌های مختلف خود را بگوید و بفهمید در زوایای روح و احساس فرزند چه چیزی لانه کرده است.
- بعد با کمک هم انواع مدل‌هایی را طراحی می‌کنیم که اگر پدر دفعه دیگر خواست حرف زشت بزند، نتواند این اشتباه را بکند. مثلاً اگر کنار ما بود، سریع برایش نوشیدنی بیاوریم یا دو نفری و با محبت او را از حرف زشت باز داریم.

➤ در حقیقت می‌خواهید با کارهای بالا و با هوش خلاق عاطفی، به اجرایی شدن نهی از منکر عملیاتی برای خانواده، کمک کنیم. قرآن می‌فرماید: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (تحریم، ۶) ای مردم! خودتان و خانواده‌تان را از آتش دوزخ حفظ کنید. آتشی که هیزمش انسان‌ها و سنگ‌ها هستند.

ب - حیای گفتار؛ محتوای کلام

دومین نکته توجه به محتوای کلام است. در حیطة حیای در گفتار بسیار مهم است که بچه ببیند پدر و مادرش اهل تخریب دیگران، دروغ گفتن، غیبت و تمسخر نیستند و حرمت‌شکنی نمی‌کنند.

■ در روایت است که امام صادق (علیه‌السلام) به دنبال دوست خود می‌گشتند، شخصی برای مسخره کردن دوست امام گفت: «او نبطی است». به شهروندان مصر نبطی می‌گفتند. حضرت فرمودند: «اصل هر کس عقل او، نسل هر کس دین او و کرامت هر کس تقوای اوست و همه مردم هم در آدمیت یکسان هستند. این چه حرف زشتی است که تو پشت این آدم می‌زنی؟» این شخص حیا کرد و از به کار بردن این اصطلاح شرمنده شد، در صورتی که این اصطلاح، فحش نبود.

■ گاهی اوقات ما به بعضی از قومیت‌ها صفت نقص یا عیب را نسبت می‌دهیم. از امام کاظم (علیه‌السلام) نقل شده است که گوش و چشم خود را درباره مؤمن دیگر، دروغگو بشمار؛ یعنی گوشت هر چه از بدی‌هایش شنید و چشمت هر چه دید، حتی اگر پنجاه نفر در نزد تو قسم خوردند ولی خود آن شخص چیز دیگری گفت، دوست خود و آن مؤمن را تصدیق و چشم و گوش را تکذیب کن. مبادا چیزی بر زبانت جاری شود که

آبرو و مروّت او نزد دیگران از بین برود؛ زیرا در این صورت در زمره کسانی می‌شوی که خدا درباره آن‌ها فرموده است: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (سوره نور، ۱۹) کسانی که دوست دارند زشتی‌ها در میان مردم با ایمان شیوع یابد، عذاب دردناکی برای آنان در دنیا و آخرت است. ➤ یعنی حواست باشد عذاب دردناکی برای کسی که نسبت به آبرو و احترام دیگران ارزش قائل نباشد، وجود دارد.

■ بعضی‌ها می‌گویند: «ما آدم‌های رُکی هستیم.» رُک بودن غیر از صریح بودن است. سند ۲۰۳۰ می‌گوید: «باید رُک و واضح به بچه گفت که چه خبر است.» این رکیک بودن، زشت و نامناسب و قبیح است. قرآن در این زمینه از ما می‌خواهد که زبان خود را از زشتی‌ها حفظ کنیم.

■ در عین حال که می‌خواهیم کلمات زیبا باشد، طبق آیه قرآن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾، صدا، کلام و لحن در مقابل نامحرم نباید خاضع شود. این را نیز رعایت کنیم؛ زیرا انسان‌های جاهل یا افراط می‌کنند یا تفریط می‌کنند.

ج - حیای گفتار؛ حیای نسبت به مخاطب

➤ لازم است نسبت به منزلت مخاطب از جهت علم، تقوا، سن، زن یا مرد بودن، محرم یا نامحرم بودن، ادب و احترام را لحاظ نمود.
مواردی مانند:

- ادب‌آموزی و یاددادن سلام کردن به بزرگ‌ترها
- دراز نکردن پا در مقابل پدربزرگ، مادربزرگ، عالم و معلم
- اجازه ندادن به بچه دوساله برای وارد کردن انگشت در بینی‌اش و تمیزکردن در مقابل جمع

- شیر ندادن به بچه شیرخوار در مقابل پدر و برادر و حتی جلوی خانم‌های دیگر
- نپوشیدن تاپ و شلوارک جلوی مردهای محرم که حتی منجر به کودک‌آزاری هم ممکن است بشود.

- پوشیدن لباس یقه‌باز یا آستین‌حلقه‌ای جلوی برادر (این موارد خلاف حیا و ادب و بی‌حرمتی است چون مخاطب محترم است).

د - حیای گفتار؛ حیای در تذکر دادن

- تذکر دادن دو نوع است: تذکر خوب و تذکر زشت و نامناسب.
- رُک بودن در تذکر دادن، حریم حیا را می‌شکند. اگر فرد ظرفیت علمی و ایمانی‌اش کم باشد، اصطلاحاً جری و لجباز می‌شود و اگر آدم لجبازی نباشد، احساس شکست و ذلت می‌کند.
- در حیطة تذکر دادن همچنین باید مراقب باشیم که اهل نیش و کنایه نباشیم.

ه - حیا در گفتار؛ حیای در خواست نمودن

- بزرگان دینی ما سعی می‌کردند به‌جای دستور مستقیم، از روی حیا و اصطلاحاً با تلویح، از آن چیز سراغ آن را می‌گرفتند. مثلاً به‌جای اینکه بگوید: «یه لیوان آب به من بدید!»، می‌گوید: «آیا آب تو خونه هست؟» اگر بخواهیم این را تمرین کنیم باید خود مراقبتی‌هایمان را بیشتر کنیم. بچه‌ها این نوع برخورد بسیار خوب و زیبا را یاد خواهند گرفت. در این حالت فرزند به‌جای اینکه بگوید: «مامان! منو دستشویی ببر!»، می‌گوید: «دستشویی کجاست؟» یعنی غیرمستقیم می‌گوید. این جزء اموری است که همه ما در تربیت فرزندانمان باید لحاظ کنیم؛ به‌خصوص تربیت جنسی.
- حیا در بیان مسائل جنسی: حدیث «لَا حَيَاءَ فِي الدِّينِ» یعنی در پرسش و پاسخ نسبت به مسائل دینی در عین رعایت ادب و صراحت، نباید فرد رکیک حرف بزند و در عین حال خجالت هم نباید بکشد.
- اگر بخواهیم مسائل جنسی را که به احکام مربوط می‌شود، به فرزندانمان آموزش بدهیم باید کاملاً متناسب با ذهن او باشد. سوره یوسف «أَحْسَنَ الْقَصَصِ» است؛ «أَحْسَنَ الْقَصَصِ» نیست. قصص جمع قصه است. یعنی داستان یوسف بهترین قصه‌ها است. خدا این را نگفته است! خدا فرموده است: «أَحْسَنَ الْقَصَصِ» یعنی من قصه یوسف را به نیکوترین شکل بیان می‌کنم؛ یعنی از مسائل مگو که در این داستان وجود دارد، حرف می‌زنم بدون اینکه آن بدی‌ها را ترویج کنم و پرده حریم حیا دریده شود. در حقیقت داستان حضرت یوسف و زلیخا یک روش و سبک در بیان مسئله جنسی است که ما در حساس‌ترین مسائل هم باید پایبند این مسائل باشیم.

پاسخ به پرسش‌ها

پرسش اول: سه پسر دارم. همسرم وقتی با فرزندانم بازی می کند گاهی پشت باسن آن ها می زند. چند روز پیش دیدم که همسرم عضو جنسی بچه وسطی ام را گرفته بود یا می گوید: «لب بچه ها گله و باید اونا رو خورد.» چگونه می توانم همسرم را از انجام این کار منصرف کنم؟

پاسخ: این نوع رفتارهای همسر شما با بچه ها نشان می دهد نوع تعاملاتی که باید بین شما و همسرتان باشد، به شکل اشباع کننده ای نیست. راه چاره این است که همسرتان را در حریم خلوت به شکل پاک و سالم سیر جنسی کنید. بلافاصله بعد از آن بسیار شیرین و دلپسند از همسرتان بخواهید که این رفتارها را انجام ندهد. آن وقت حرف شما شنیدنی است و در دل همسرتان قابل فهم خواهد بود.

پرسش دوم: خوابیدن دو خواهر یا دو برادر با فاصله سنی سیزده سال روی یک تخت دو نفره کم جا، اشکال دارد؟

پاسخ: درباره فرزندان که در سن بلوغ هستند که کنجکاوای ذهنی و خیالی به اضافه شروع ضرب آهنگ بلوغ جنسی است، دقت کنید. زیرا تغییر حالات جسمی و روحی برایشان جالب است و می خواهند درباره آن از یکدیگر بپرسند.

خوابیدن دو خواهر یا دو برادر روی تخت خواب پدر و مادر فاجعه است. اولاً مشخص است این تخت خواب، تخت خوابی است که پدر و مادر روی آن نمی خوابند. اگر برای پدر و مادر باشد بسیار وحشتناک است؛ اما اگر برای فرزندان سفارش داده اید، جزء کارهای عجیب است. در حقیقت تخت خواب برای این است که شما راحت بخوابید. به غیر از زوجین که قرار است با هم روی تخت بخوابند تا هر جابه جایی یک فرصت انس و هم آغوشی برایشان فراهم کند، درباره دیگران چنین مطلبی نخواهد بود و فاصله ها باید رعایت شود. به همین علت از پنج یا شش سالگی محل خواب و حتی روانداز بچه ها باید کاملاً تفکیک باشد. اگر جا کم است پس هیچ کدام تخت نداشته باشند یا اگر قرار است تخت داشته باشند، دو عدد تخت مجزا داشته باشند. شاید بگویید: «شرایط مالی اجازه نمی ده! اگر می شد که خودمان می تونستیم انجام می دادیم.» می گویم که عزیزم! سلامت روحی و عاطفی فرزندان مهم است یا طلاهایی که دارید؟ گوشواره و انگو و... مگر این ها را برای روز مبادا نگذاشته اید؟ مگر جزء زیبایی هایتان نیست؟ فرزندان جزء زیبایی های دنیا و آخرت شما است و سلامت اخلاقی اش فوق العاده مهم است. چند سال دیگر که با چشم اشک آلود

مدام به دنبال مشاور باشید آن وقت می‌خواهید پول‌هایتان را خرج کنید یا اکنون که زمان پیشگیری است؟ پیشگیری مقدم بر درمان است. یک تکه از طلاهایتان را بفروشید و آن تخت را هم بفروشید. دو عدد تخت مجزا بگیرید و بگویید: «برای اینه که شب‌ها راحت بخوابین. شما دیگه بزرگ شدین و باید جای اختصاصی برای خودتان داشته باشین»؛ یعنی در حیطة استقلال و تشخص برایشان معنی کنید تا فرزندان بتوانند به راحتی این موقعیت را بپذیرند.

پرسش سوم: اگر انسان در خواب، به صورت غیرارادی، احساس کند دستشویی دارد و در واقع بخش رحم منقبض می‌شود، حالتی شبیه به خودارضایی می‌شود، آیا این حالت جمع‌شدگی و انقباض که در یک لحظه است مثل ارضای جنسی است؟ این چه حکمی دارد؟

پاسخ: احتمال زیاد این دوست عزیز که این سؤال را پرسیده است، مجرد است. دو نکته را که خودتان گفتید دقت کنید:

۱. اولین مشکل این است که یکی از آداب ساده بهداشتی و معنوی خواب را رعایت نکرده‌اید؛ اسلام تأکید کرده است قبل از خواب حتماً دستشویی بروید. به همین دلیل به فرزندان یاد بدهید قبل از خواب به دستشویی بروند، شما را ببوسد و بعد شب‌بخیر بگوید و بخوابد. چون علاوه بر احتمال ایجاد سنگ مثانه یا التهاب سیستم‌های لوله‌های حالب، این احتمال وجود دارد که شیطان با جوف انسان بازی کند؛ یعنی همان مسئله که دوستان فرمودند. درباره خانم‌ها این حالت رخ می‌دهد؛ چون محل مثانه که محل تجمع ادرار است با رحم مجاورت فیزیکی دارد و کنار هم هستند. یکی از توانمندی‌های فرد بزرگسال این است که می‌تواند ادرار خود را کنترل کند. به دلیل فرمان‌های دائمی مغز در بیداری برای نگه‌داری ادرار، بدن در عالم خواب نیز این فرمان‌ها را عملیاتی می‌کند. اما به‌علت شدت خستگی فرد یا شدت استفاده از مواد بلغم‌زا، اصطلاحاً خواب سنگین می‌شود. دستشویی داشتن باید او را از خواب بیدار می‌کرد، بیدار نمی‌شود و نتیجه‌اش آن اتفاق خاص می‌شود. اراده فرد برای حفظ خودش باعث می‌شود زمان پُربودن مثانه، آن حالت انقباض به خود بگیرد و دیواره رحم تحریک شود، چیزی شبیه به تحریک در موقعیت روابط جنسی. در این حالت، فرد در حالتی شبیه به خودارضایی، پاهایش را به یکدیگر نزدیک می‌کند تا انقباض را زیاد کند. امکان دارد در لحظه اول در حالت خواب و کاملاً غیرارادی باشد؛ اما در ادامه خواب آلود ولی بیدار است. رفتاری که در بیداری انجام می‌دهد فعل حرام است؛ یعنی شبیه‌سازی خودارضایی است و اگر جلوتر

برود وارد فعل و انفعال‌های خودارضایی پیشرفته می‌شود. راه چاره این است که فرمول ساده‌ی اسلام را رعایت کنید. قبل از خواب مایعات کم بخورید و دفع ادرار داشته باشید. اگر در این حالت ترشحات خاص رخ بدهد، نیاز به غسل جنابت است و معمولاً مستحب است با آب سرد باشد تا از حسی وحشی که بدن پیدا کرده نجات پیدا کند. در این حالت، فرد باید خود مراقبتی داشته باشد که اگر ذهن و قوه‌ی خیال عادت کند، فرد را در این گناه عجیب پیش خواهد برد و پانزده آسیب خودارضایی به طور جدی برایش ایجاد خواهد شد. گاهی اوقات برای دخترخانم‌ها امکان دارد این حالت در دوره‌ی عادت ماهانه‌شان رخ بدهد. دختر خانمی که از نوار بهداشتی استفاده می‌کند و روز و شب‌هایی که شدت تخلیه‌ی خون‌های عادت ماهانه‌اش شدید است، اگر مثانه پر باشد حجم اضافه نوار بهداشتی، می‌تواند با کوچک‌ترین انقباض، رحم را تحریک کند. از این جهت پد بهداشتی خود را به موقع تعویض کنید و عواملی که گفته شد را رعایت کنید تا این مشکل حل شود.

۲. راه دیگر تلاوت سوره‌ی نور قبل از خواب است تا حداقل یکی از ایستگاه‌ها، آیه‌های ۵ و ۲۲ و ۳۳ که «غفور رحیم» دارد و التجا به قرآن برای اینکه ضمیر ناخودآگاه را مدیریت کنیم.

پرسش چهارم: پسر چهارساله و دختر هشت‌ساله دارم. پسر چهارساله‌ام گفته است: «ای کاش من دختر بودم موهام رو بلند می‌کردم و دامن زیبا می‌پوشیدم.» نگران هویت جنسی‌اش هستم. چه کار باید بکنم؟

پاسخ: دقت کنید دخترها به قول قرآن ﴿يُنشَأُ فِي الْحِلْيَةِ﴾ (زخرف، ۱۸)، به طور دائم با خود زینت و زیبایی دارند؛ پس قبول کنید یک پسر بچه کوچک می‌خواهد همین طور زیبا باشد. راه حل این است که از هنرهای مامانی‌تان در تربیت جنسی‌اش، استفاده کنید؛ یعنی مثلاً وقتی موهای دخترتان را شانه می‌کنید و گل سر می‌زنید، بلافاصله پسرتان را صدا بزنید. حتی گاهی پسر را مقدم بدانید و بگویید: «بیا! می‌خوام خوشگلت کنم، آقا بشی! دلت می‌خواد امروز تیپ بابایی باشی؟ تیپ حاج قاسم باشی یا تیپ مقام رهبری باشی؟ وایسا یه عکس خوشگل ازت بگیرم. ببین ابروهاتو مثل حاج قاسم محکم کن. وای خدایا! همه دشمنای منم. اگه دختر ما بخواد این لباسو بپوشه اصلاً بهش نمی‌آد. باید مثل دخترای خیلی خانم چادر خوشگل سرش کنه تا مثل دختر حاج قاسم بشه. اما تو شبیه خودِ حاج قاسم می‌شی.» برای فرزندتان به

شکل‌های مختلف، انواع ورزش‌ها و نرمش‌های خوبی که او را مرد بار بیاورد، ایجاد کنید و فضاهای پسرانه و مردانه را برای او ترویج کنید.

پرسش پنجم: پسر یازده‌ساله و دختر شش‌ساله دارم. کشتی می‌گیرند و سروکله‌زدن فیزیکی دارند. آیا باید مانع شویم؟ چگونه به پسر یازده‌ساله بگوییم که رابطه‌اش را با دخترهایی که به سن تکلیف رسیده‌اند مدیریت کند؟

پاسخ: شما باید از چهار و پنج‌سالگی برای پسر یازده‌ساله‌تان سه مهارت اصلی که جلسات پیش درباره آن عرض کردم را شروع می‌کردید:

-شناسایی محرم و نامحرم،

-محافظت از بدن و بخش خصوصی بدن

- ندیدنی‌ها و نشنیدنی‌ها و نگفتنی‌ها.

اگر شما دختر و پسری را که این فاصله سنی را دارند تنها بگذارید، کنجکاوی عملی‌شان می‌تواند فاجعه درست کند. آن‌ها را مطلقاً تنها نگذارید. یاد بدهید که ورزش‌های دو نفره کنند مثل بدمینتون، توپ بازی و...؛ یعنی به بچه‌ها مهارت‌های ورزشی با فاصله فیزیکی را یاد بدهید.

درباره اینکه به پسران در خصوص دخترهای فامیل که به سن بلوغ رسیده‌اند و رعایت نمی‌کنند، تئوری محرم و نامحرم را یاد دهید و برایش جا بیاندازید که تو بزرگ شدی، بگویند: «ببین! پدر، دایی و عمو با خانم‌های نامحرم دست نمی‌دهند. مراقب باش. وقتی دختر بچه‌ها به سن تکلیف می‌رسند چون هنوز کوچک هستند، گاهی یادشان می‌رود؛ امکان دارد روسری‌شان را ول کنند. لباسشان شل باشد. بخندند و به تو دست بزنند. تو مرد باش! بدون اینکه بد اخلاقی و بی‌ادبی کنی بگو ببخشید، شما دخترخاله و دخترعموی من هستید. احترام شما هم لازم است؛ اما ما نامحرمیم. اگه شما بی‌حجاب باشی من نمی‌توانم با شما حرف بزنم.» نوع برخوردها را بسیار شیرین و زیبا با فرزندان‌تان در میان بگذارید.